

Jde o hymnus, který je klíčovým novozákonním textem. Všimněme si spojení „sám sebe se zřekl“ (doslova zmařil, oloupil), které vyjadřuje nejhlubší Kristovo sebevydání pro nás.

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán. (2 Flp 2,6-11)

Evangelium

Starší lidu, velekněží a učitelé Zákona odvedli Ježíše k Pilátovi. Tam na něj začali žalovat: „Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ Odpověděl mu: „Ty to říkáš!“ Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu: „Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.“ Ale oni naléhali a říkali: „Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínajíc Galileou až sem!“ Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk je Galilejec; a když se dověděl, že je z Herodova území, po-slal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech zdržoval v Jeruzalémě. Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slyšel a doufal, že uvidí, jak udělá nějaký zázrak. Kládl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch; dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi. Pilát svolal velekněze, členy velerady i lid a řekl jim: „Přivedli jste mi tohoto člověka, že prý pobuřuje lid. Já jsem ho vyslechl ve vaší přítomnosti, ale neshledal jsem, že by se tento člověk provinil něčím z toho, co na něj žalujete. Ale ani Herodes ne, vždyť ho poslal nazpět k nám. Prostě nespáchal nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.“ Ale oni se všichni dali do křiku: „Pryč s ním! Propuť nám Barabáše!“ Ten byl uvřzen do žaláře pro nějakou vzpouru vzniklou v městě a pro vraždu. Pilát začal znovu na ně naléhat, protože chtěl Ježíše propustit. Ale oni odpověděli křikem: „Ukřižuj ho, ukřižuj!“ Pilát se proto rozhodl povolit jejich žádosti: propustil toho, který byl uvřzen do žaláře pro vzpouru a vraždu a kterého si vyžádali, a Ježíše vydal, aby se jim stalo po vůli. Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem. Za ním šel velký zástup lidu, i ženy, které nad ním nařikaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: ‘Blahoslavené neplodné, životy, které ne-rodily, a prsy, které nekojily!’ Tehdy lidé začnou říkat horám: ‘Padněte na nás!’ a pahrbkům: ‘Přikryjte nás!’ Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!“ Spolu s ním byli vedeni na

popravu také dva zločinci. Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Jeho šaty si rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený!“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: „To je židovský král.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal. „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“ Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“ A po těch slovech vydechl naposled. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl skutečně spravedlivý.“ A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů. (Lk 23,1-9.11.13-21.24-47)

K zamyšlení

Čteme zásadní texty křesťanství, které volají po naději, úžasu a víře. Nelze uchopit všechny myšlenky bohatého obsahu. Ale lze se nechat oslovit jednou ze skutečností. Například si všimněme kratičké věty: „Lid stál a díval se.“ Co je to za reakci? Není řeč o nás? (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Chtěl bych se jeden den této doby

vědomě postit a modlit za jednoho člověka.

Nechci, aby to byla rychlá a nezávazná přímluva.

Chci se za něj postit,

aby si uvědomoval, že je tebou požehnaný.

Půstem mi bude mé tělo celý den

připomínat tohoto člověka.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Bůh nemá nic proti svobodě každého z nás zvolit si jakoukoli cestu – proto nemá ani odpovědnost za to, kam dojdeme.
- Všecko jsi položil pod nohy jeho ... i voly všechny. Když je člověk unaven některými lidmi, neexistuje větší útěcha.
- Nejsi Bohu blíž, když jsi od lidí dál.

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

Květná neděle

Květná neděle uvádí do liturgie Svatého týdne. Chceme plně sledovat tajemství Velikonoc, které právě začíná. Bohoslužba je spojena s požehnáním ratolestí, případně průvodem. Dnes se čtou pašije.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Ne - v 9.00
	Út - v 17.30
	St - v 17.30
	Čt - v 7.30
	Pá - v 16.30
DD MILEŠOV	Pá - v 9.15

Modlitební skupina - Út v 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 14.4. 2019 v 9.00 za † Rudu Effenbergra

Medvědice v 11.00

Út 16.4. 2019 za Boží požehnání a zdraví dcery a vnučky
So 20.4. 2019 ve 20.00 za dar zdraví pro Jiříka Kudrmana a jeho rodinu

Ne 21.4. 2019 v 10.30 za všechny farníky, účastníky této mše sv. a naše rodiny

Po 22.4. 2019 v 9.00 za † rodiče a † členy rodiny

Ne 28.4. 2019 v 9.00

Velemín v 10.30 za † sestru, rodiče, prarodiče a celou † rodinu

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

315. Co je to hřích?

Hřích je slovo, čin nebo záměr, kterým se člověk vědomě a dobrovolně proviní proti řádu věci, jak jej ustanovila Boží láska.

Hřešit znamená něco horšího než provinění proti nějakému lidmi ujednanému ustanovení. Hřích se vědomě a dobrovolně obrací proti Boží lásce a ignoruje ji. Hřích je tedy ve své podstatě „sebeláska vystupňovaná až k pohrdání Bohem“ (sv. Augustin), takže ten, kdo hřeší, v krajním případě říká: „Chci být jako Bůh“ (srov. Gn 3,5). Tou měrou, jakou hřích na mě nakládá břemeno viny, zraňuje mě a také zamožuje mé okolí, protože narušuje mé vztahy k lidem i ke světu. Pouze očima víry poznáme závažnost svého hříchu.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

17. dubna – připomínka sv. Inocence, biskupa

Narodil se koncem 3. století urozenému boháči na ostrově v Sardinii. Po smrti rodičů byl v čase pronásledování vězňem a mučen od Leona. Po záračném osvobození se vydal do Říma, kde byl kolem r. 312 přijat papežem Melchiadesem a jeho následník Silvestr I. jej vysvětil na jáhna a pak i na biskupa. Konstantinem Velikým mu byly vráceny zabavené statky a svou diecézi v Tortone spravoval jako horlivý pastýř po 28 let. Likvidoval pohanství s jeho chrámy a stavěl kostely. Působil zářky a zasloužil se o obrácení města. Zemřel ve druhé polovině IV. století a byl pohřben pod hlavním oltářem katedrály. Od 16. stol. se část jeho ostatků nachází i ve známé katedrále sv. Štěpána.

Gaudete et exsultate

Apoštolská exhortace

O povolání ke svatosti v současném světě

„Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.“

90. Ježíš sám zdůrazňuje, že tato cesta jde proti proudu až do té míry, že utváří lidi, kteří svým životem ve společnosti zavádějí diskusi a jsou nepohodlní. Ježíš připomíná, kolik lidí je a bylo pronásledováno jednoduše proto, že se zasazovali o spravedlnost a plnili svoje závazky vůči Bohu i druhým. Pokud nechceme upadnout do temné průměrnosti, nedomáhejme se pohodlného života, protože „kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho“ (Mt 16,25).

91. Nelze čekat, až bude pro život podle evangelia všechno kolem nás příznivé, protože mocenské ambice a světské zájmy často hrají proti nám. Svátý Jan Pavel II. mluvil o reálné možnosti odcizené společnosti, jež uvízne v politické, mediální, ekonomické, kulturní, ba dokonce i náboženské osnově, která brání jejímu autentičtějšímu lidskému a sociálnímu rozvoji. V odcizené společnosti se život podle blahoslavenství stává obtížným, neoblíbeným, podezřelým a vysmívaným: „Odcizuje se společnost, která svým společenským uspořádáním, výrobou a spotřebou ztěžuje životní sebedarování a vytvoření mezilidské solidarity“ (Centesimus annus, 41c).

92. Kříž, zejména únava a útrapy, jež snášíme, když se snažíme žít podle přikázání lásky a kráčet cestou spravedlnosti, je zdrojem zranění

a posvěcení. Připomeňme, že mluví-li Nový zákon o utrpeních, které je třeba snést pro evangelium, vztahuje se právě k pronásledování (srov. Sk 5,41; Flp 1,29; Kol 1,24; 2Tim 1,12; 1Petr 2,20; 4,14-16; Zj,10).

93. Mluvíme ovšem o nevyhnutelných pronásledováních, nikoli o těch, která bychom si mohli sami způsobit špatným jednáním vůči druhým. Svátý není odtažitým excentrikem, který je nesnesitelný svojí marnivostí, negativitou a záští. Kristovi apoštolové takoví nebyli. Kniha Skutků apoštolů mnohokrát zdůrazňuje, že se u lidu těšili sympatiemi a „všeobecné oblibě“ (2,47; srov. 4,21.33; 5,13), zatímco někteří vládcí je vyhledávali a pronásledovali (srov. 4,1.3; 5,17-18).

94. Pronásledování není záležitost minulosti, protože se děje také dnes, jak krvavě v případě mnoha současných mučedníků, tak subtilnější skrze pomluvy a překrucování. Ježíš říká, že dosáhneme blahoslavenství, „když vám budou kvůli mně vyhaně připisovat každou špatnost“ (Mt 5,11). Jindy jde o posměch, který se pokouší znetvořit naši víru a učinit z nás směšné lidi. Vydávat se denně cestou evangelia, ačkoli to způsobuje problémy – to je svatost.

Hlavní pravidlo jednání

95. V 25. kapitole Matoušova evangelia (vv.31-46) se Ježíš vrací k jednomu z těchto blahoslavenství, ve kterém prohlašuje blahoslavenými milosrdné. Hledáme-li svatost, která je milá Bohu, najdeme právě v tomto textu pravidlo jednání, na jehož základě budeme souzeni: „Měl jsem hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě a ujali jste se mně, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně“ (Mt 25,35-36).

(pokračování příště)

VELIKONOCE 2019 - Lovosice

Pondělí Svatého týdne: Mše sv. v 7.30

Úterý Svatého týdne: Modlitební skupina v 16.30
Zpověď od 16.30 – v 17.00 přijede druhý kněz
Mše sv. v 17.30

Středa Svatého týdne: Mše sv. v 17.30

Zelený Čtvrtek: Mše na památku Večeře Páně v 17.30
(Missa chrismatis – Katedrála v 9.00)

Prosím, naplánujte svůj čas, a **přijďte adorat Pána Ježíše** během těchto posvátných dnů – zvláště v sobotu. Kristus dal nám všechno, my věnujme Jemu alespoň něco.

Velký Pátek: Pobožnost křížové cesty od 10 hod. v Ostrém u Úštěka. Velký pátek je dnem přísného postu.

Památka umučení Páně (křížová cesta a velkopáteční liturgie) v 15.00

Bílá Sobota: Velikonoční vigilie ve 20.00 (žehnání ohně, po ní liturgie v kostele)

ALELUJA

Velikonoční Neděle: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně v 10.30 Mše sv. se sborem a orchestrem, žehnání pokrmů

Velikonoční Pondělí v 9.00 (po mši sv. promítání fotek a povídání o pouti do Panamy na Světové setkání mládeže)

Hlavní host: Hanka Tahotná